

**NAGRODY I WYRÓŻNIENIA
ZA WYBITNE I NOWATORSKIE
ROZWIĄZANIA
W ZAKRESIE POMOCY SPOŁECZNEJ
PRYZNANE PRZEZ
MINISTRA
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
W 2010 ROKU**

21 listopada jest „Dniem Pracownika Socjalnego”. Corocznie w tym dniu przyznawane są nagrody i wyróżnienia za wybitne, nowatorskie rozwiązania w pomocy społecznej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Polityki Społecznej z dnia 7 kwietnia 2005 roku w sprawie przyznawania nagród specjalnych w zakresie pomocy społecznej (Dz. U. z nr 74, poz.658), Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, zwany dalej "ministrem", przyznaje nagrody za wybitne, nowatorskie rozwiązania, zastosowane przy następujących rodzajach działań:

- 1) opracowaniu programu wspierania osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, ukierunkowanego na kompleksowe rozwiązywanie problemów społeczności lokalnej przez świadczenie usług pomocy środowiskowej;
- 2) wdrożeniu programu społecznego, ukierunkowanego na rozwiązywanie trudnych problemów społecznych, takich jak narkomania, alkoholizm, bezdomność, przemoc w rodzinie;
- 3) realizacji przedsięwzięć wspierających różne podmioty w realizacji zadań pomocy społecznej w celu rozszerzenia oferty świadczonych usług w ramach wsparcia środowiskowego lub instytucjonalnego;
- 4) współpracy z administracją rządową lub samorządową oraz z innymi podmiotami w zakresie tworzenia warunków do usamodzielnienia jednostek i rodzin oraz integracji społecznej, w tym przez likwidowanie istniejących barier społecznych, utworzenie placówki wsparcia środowiskowego, zapewnienie dostępu do dóbr kultury, sportu i turystyki;
- 5) wdrażaniu przedsięwzięć umożliwiających realizację opieki nad dzieckiem i rodziną;
- 6) realizowaniu inicjatyw w celu aktywizowania osób i rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej;
- 7) integrowaniu osób starszych i osób niepełnosprawnych w środowisku przez umożliwienie im uczestnictwa w życiu publicznym, zawodowym, kulturalnym, artystycznym;
- 8) aktywizowaniu społeczności lokalnej na rzecz rozwiązywania trudnych problemów społecznych oraz wspierania rodzin dysfunkcyjnych;
- 9) realizacji przedsięwzięć z zakresu profilaktyki rozwiązywania problemów społecznych, których celem jest integracja społeczna osób i rodzin szczególnego ryzyka.

Minister może przyznać nagrody również za inne niż wymienione wyżej wybitne, nowatorskie rozwiązania, biorąc pod uwagę ich społeczną użyteczność.

W bieżącym roku zgłoszono ogółem **200 wniosków** o nagrody za wybitne i nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej w tym **96 wniosków o przyznanie nagrody w kategorii indywidualnej i 104 wnioski w kategorii zespołowej.**

W roku 2010 Minister Pracy i Polityki Społecznej przyznał **7 nagród pieniężnych**, w tym 4 nagrody indywidualne i 3 nagrody zespołowe oraz **13 wyróżnień w formie listów gratulacyjnych**, w tym 6 listów gratulacyjnych indywidualnych i 7 listów gratulacyjnych zespołowych za wybitne i nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej.

Dodatkowo Minister Pracy i Polityki Społecznej przyznał **12 nagród zespołowych** dla ośrodków pomocy społecznej wyróżniających się w akcji zwalczania skutków tegorocznej powodzi oraz wyróżnił **listami gratulacyjnymi dwóch** pracowników socjalnych biorących bezpośredni udział w akcji niesienia pomocy poszkodowanym.

NAGRODY INDYWIDUALNE

Pani MAGDALENA ZYNDA – LIS - Kierownik Sekcji Pomocy Środowiskowej w Ośrodku Pomocy Społecznej w Barlinku, woj. zachodniopomorskie

- za podejmowanie wielopłaszczyznowych działań na rzecz klientów pomocy społecznej, szeroko rozumianą profilaktykę oraz realizację projektów socjalnych służących aktywizacji i integracji społecznej

Pani Magdalena Zynda - Lis od 1998 roku jest zatrudniona w Ośrodku Pomocy Społecznej w Barlinku, najpierw jako pracownik socjalny, a od 2 lat pełni funkcję kierownika Sekcji Pomocy Środowiskowej. Cechuje ją ogromne zaangażowanie, życzliwość, bezinteresowność, kreatywność w działaniach zmierzających do poprawy warunków życia osób poszkodowanych.

Pani Magdalena Zynda – Lis jest głęboko zaangażowana w pozyskiwanie funduszy strukturalnych z Unii Europejskiej. Na przełomie ostatnich trzech lat koordynowała tworzenie 7 projektów, których celem była aktywizacja wszystkich grup społecznych. Osobiście uczestniczyła w realizacji takich projektów, jak: „Zdrowa wieś”, „Aktywność społeczna i zawodowa – lepsze jutro”.

Bierze czynny udział w przygotowaniu i prowadzeniu corocznych imprez dla dzieci, udziela się podczas spotkań z osobami starszymi i samotnymi, podczas ferii zimowych prowadzi zajęcia z dziećmi i młodzieżą w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień i przemocy w rodzinie. Prowadziła Festiwal Piosenki Przedszkolnej i Festiwal Piosenki Dziecięcej.

Ponadto jest instruktorką Dziecięcego Zespołu Tanecznego „Uśmiechy” w Barlinku. Zespół z powodzeniem bierze udział w konkursach i festiwalach na szczeblu wojewódzkim i krajowym.

Pani ŁUCJA ANDRZEJCZYK, Dyrektor Biura Zarządu Rejonowego Polskiego Czerwonego Krzyża we Włocławku, woj. kujawsko-pomorskie

- za wielokierunkową aktywność w środowisku organizacji pozarządowych, w tym inicjowanie i organizowanie wielu akcji i programów pomocowych realizowanych zarówno przez PCK, jak i przez jednostki samorządu terytorialnego.

Pani Łucja Andrzejczyk od 1980 roku (tj. od 30 lat!) jest Dyrektorem Biura Zarządu Rejonowego Polskiego Czerwonego Krzyża we Włocławku. Jest inicjatorką i organizatorką wielu akcji i programów pomocowych realizowanych zarówno przez PCK, jak i jednostki samorządu terytorialnego oraz autorką i realizatorką wielu programów na rzecz osób wymagających wsparcia. Współuczestniczy we wszystkich zadaniach, które dotyczą pomocy społecznej we Włocławku. Współpracuje z wieloma jednostkami działającymi na rzecz osób i rodzin. Należą do nich m. in. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie we Włocławku, Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko – Pomorskiego, Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Toruniu, Grudziądzkie Centrum Caritas, Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, Polski Komitet Pomocy Społecznej. Pani Łucja Andrzejczyk aktywnie uczestniczy w tworzeniu platformy współpracy pomiędzy organizacjami pozarządowymi a administracją publiczną.

Dzięki Jej dużemu zaangażowaniu corocznie realizowane są m. in. takie projekty: „Wyprawka dla Żaka”, „Pomagamy potrzebującym – bądź z nami”, „Uliczne zbiórki pieniędzy”, Obchody Światowego Dnia Walki z Głodem, „Zmień głodne dzieciństwo na godne dzieciństwo”, „Wigilia z PCK”. Pod kierownictwem Pani Dyrektor od kilku lat organizowane są akcje propagujące zdrowy styl życia i profilaktykę zdrowotną. Do najciekawszych należą: „Lepiej zapobiegać niż leczyć”, „Nie bój się – daj się zbadać”, „Szkolenie dla nieprofesjonalnych opiekunów osób przewlekle chorych”, „Punkt konsultacyjno – informacyjny dla osób uzależnionych i ich rodzin”, „Punkt wypożyczania sprzętu rehabilitacyjnego i medycznego”. Z inicjatywy Pani Dyrektor realizowany był program „Szansa” dla kobiet chorych na nowotwór i po operacjach. W wyniku realizacji tego programu powstał Klub kobiet po mastektomii „Amazonki”.

Pani Łucja Andrzejczyk doskonale wykorzystuje swoją wiedzę i umiejętności prawnicze oraz swój charakter „społeczniczki” dla dobra społeczności lokalnej.

Ks. JÓZEF KRAWIEC z Gminy Strzelce Opolskie, pracujący w Zakładzie Karnym w Strzelcach Opolskich, woj. opolskie i w Domach Stowarzyszenia Pomocy Wzajemnej „Barka” .

- za całokształt działalności, w szczególności na rzecz dzieci i młodzieży oraz za ogromne zaangażowanie w organizowanie wsparcia, miejsc do życia i pracy dla osób bezdomnych i opuszczających zakłady karne m.in. poprzez powołanie i prowadzenie Domów Stowarzyszenia Pomocy Wzajemnej „Barka” na Opolszczyźnie

Ksiądz Józef Krawiec pierwszą posługę kapłańską rozpoczął w 1990 roku w Kluczborku. W 1996 roku został mianowany kapelanem zakładów karnych w Strzelcach Opolskich. W 1998 roku był inicjatorem i założycielem pierwszego na Opolszczyźnie domu wspólnotowego dla osób bezdomnych „BARKA”. W kolejnych latach powstały następne domy, w sumie pięć i sklep „Z drugiej ręki”.

W 2002 roku ksiądz założył Stowarzyszenie Pomocy Wzajemnej „BARKA”, które tworzy system wsparcia dla osób znajdujących się trudnej sytuacji życiowej. Adresatami pomocy są osoby zagrożone wykluczeniem społecznym: osoby samotne, rodziny, osoby niepełnosprawne a także więźniowie opuszczający zakłady karne.

W 2005 roku Stowarzyszenie „BARKA” uruchomiło drugie w województwie opolskim Centrum Integracji Społecznej, w ramach którego do połowy 2008 roku realizowano program zatrudnienia socjalnego. Pierwsi absolwenci Centrum uruchomili spółdzielnię socjalną „SYDORAJ”. W domach „BARKI” mieszkają byli więźniowie, młode niezamężne matki z dziećmi, matki samotnie wychowujące swoje dzieci oraz bezdomni mężczyźni. Pod opieką i przy wsparciu księdza, który mieszka z nimi, tworzą jedną wielką rodzinę.

Ksiądz Józef Krawiec zawsze służy radą i pomocą, nie ma trudnej sprawy, którą by się nie zainteresował; nie potrafi przejść obojętnie wobec żadnego problemu. Najważniejszy jest dla niego drugi człowiek. Ksiądz jest człowiekiem prawym, skromnym i całkowicie oddanym swoim podopiecznym.

Pani URSZULA WIESNER - Pracownik socjalny w zespole opiekuńczo-wychowawczym nr 4, Centrum Opiekuńczo - Wychowawcze Pomocy Dziecku i Rodzinie w Sosnowcu, woj. śląskie

- za wykonywanie zadań wykraczających poza jej obowiązki zawodowe, niesienie pomocy dzieciom oraz rodzinom dysfunkcyjnym na terenie Sosnowca

Pani Urszula Wiesner jest zatrudniona od 1994 roku w Zespole Opiekuńczo – Wychowawczym Centrum Opiekuńczo – Wychowawczego Pomocy Dziecku i Rodzinie w Sosnowcu na stanowisku pracownika socjalnego. Jest bardzo cenionym i szanowanym pracownikiem, zarówno przez dzieci jak i współpracowników. Aktywnie współpracuje z wieloma podmiotami działającymi na rzecz dzieci i rodzin np. z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, Diecezjalnym Ośrodkiem Adopcyjno – Opiekuńczym, Terenowym Komitetem Ochrony Praw Dziecka, Poradnią Psychologiczno – Pedagogiczną i Towarzystwem Przyjaciół Dzieci i wieloma innymi.

Sprawom dzieci i ich rodzinom poświęca bardzo dużo swojego prywatnego czasu. Uczestniczy we wszystkich ważnych chwilach w życiu wychowanków Centrum, angażuje się w przygotowania i organizowanie różnych imprez na terenie placówki, corocznie przygotowuje wychowanków do wyjazdów na kolonie, zawsze służy wsparciem. Opiekuje się także byłymi wychowankami, którzy pomimo tego, że już opuścili placówkę, zawsze mogą liczyć na jej pomoc w rozwiązaniu różnych problemów życiowych. Utrzymuje kontakty z byłymi wychowankami umieszczonymi w innych placówkach. Odwiedza ich, niezależnie od odległości, pamięta o ważnych dla nich datach (urodzinach, imieninach) i nadal im pomaga. Pełni opiekę zastępczą nad wychowankami, którzy już usamodzielnili się. Wiele czasu poświęca opiece nad byłym wychowankiem, niepełnosprawnym z upośledzeniem umysłowym, który ma trudności w samodzielnym funkcjonowaniu.

Pani Urszula Wiesner jest osobą bardzo zaangażowaną w niesienie pomocy dzieciom oraz ich rodzinom i niezwykle wrażliwą na krzywdę dzieci. W swojej pracy i w życiu prywatnym kieruje się wyłącznie dobrem swoich podopiecznych i chęcią niesienia im pomocy.

NAGRODY ZESPOŁOWE

STOWARZYSZENIE „Dać nadzieję” przy Środowiskowym Domu Samopomocy w Olecku, woj. warmińsko-mazurskie

- za podejmowanie inicjatyw skutkujących budowaniem systemu oparcia społecznego, w tym tworzenie placówek edukacyjnych i terapeutycznych dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej

Stowarzyszenie działa przy Środowiskowym Domu Samopomocy w Olecku od 11 lat. Podejmuje inicjatywy w zakresie budowania systemu oparcia społecznego na rzecz osób niepełnosprawnych i ich rodzin, w tym rehabilitacji, edukacji i terapii, szczególnie w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Dzięki pasji oraz efektywnej pracy członków Stowarzyszenia, w Olecku i Powiecie Oleckim od kilku lat z ogromnym powodzeniem prowadzona jest wielospecjalistyczna, kompleksowa pomoc, wynikająca z rozpoznania potrzeb i długoletniego doświadczenia w pracy na rzecz osób niepełnosprawnych i ich rodzin.

Sukcesem Stowarzyszenia jest utworzenie i prowadzenie Centrum Edukacji Specjalnej, Niepublicznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej oraz Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej i Kompleksowego Wspomagania Rozwoju Dziecka.

Centrum Edukacji Specjalnej działa od maja 2001 r. Zapewnia dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie nauczanie w zakresie szkolnictwa specjalnego, udziela pomocy specjalistycznej, umożliwia rozwój uzdolnień i zainteresowań uczniów, włącza osoby niepełnosprawne intelektualnie do życia w grupach rówieśniczych i społeczności lokalnej, współpracuje z rodzicami, instytucjami i organizacjami społecznymi. Centrum Edukacji Specjalnej jest jedyną placówką w powiecie oleckim udzielającą specjalistycznej, różnorodnej pomocy edukacyjno-rehabilitacyjnej dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej, a także dzieciom z ryzyka rozwojowego od najwcześniejszego okresu życia. Dysponuje bardzo dobrze wyposażoną bazą lokalową, specjalistycznymi urządzeniami oraz sprzętem do fizykoterapii, hydroterapii, logoterapii oraz usprawniania fizycznego. Placówka zatrudnia wykwalifikowaną kadrę, przygotowaną do prowadzenia działalności diagnostycznej, rehabilitacyjnej i terapeutycznej dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci zagrożonych niepełnosprawnością. Centrum obejmuje edukacją specjalną dzieci i młodzież od 3-go do 25-go roku życia.

Niepubliczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna działa od września 2008 r. Poradnia, jako nieliczna w regionie, dysponuje specjalistycznym sprzętem do terapii i rehabilitacji psychologicznej, pedagogicznej i lingwistycznej. W poradni prowadzona jest także terapia dysleksji, szczególnie ciężkich przypadków z całego regionu. Sukcesem poradni jest realizacja wczesnego wspomagania rozwoju dziecka, jako pierwsza i jedyna w powiecie oleckim cykliczna, wielospecjalistyczna forma pomocy dzieciom zagrożonym niepełnosprawnością od urodzenia do podjęcia nauki w szkole.

Stowarzyszenie utworzyło zespół muzyczny „Pod Napięciem” i szkolny zespół teatralny „Baśniowe Wrota”. Do działalności Stowarzyszenia zaliczyć należy także inicjowanie i organizację imprez i uroczystości integracyjnych dla osób niepełnosprawnych i środowiska lokalnego, tworzenie autorskich programów zajęć terapeutycznych pracy z dziećmi, organizowanie warsztatów szkoleniowych, prowadzenie festynów rodzinnych, udział w konkursach i zawodach sportowych

Dzięki determinacji, woli i coraz większemu profesjonalizmowi jej członków, lokalna organizacja stała się inicjatorką cennych, innowacyjnych i niezmiernie użytecznych

projektów o zasięgu regionalnym, inspirujących wiele środowisk osób niepełnosprawnych, a także tych, którzy wspólnie dla nich i razem z nimi pracują.

POWIATOWE CENTRUM POMOCY RODZINIE w Koszalinie, woj. zachodniopomorskie

- za profesjonalne i skuteczne pozyskiwanie dodatkowych środków finansowych na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej, wiele nowatorskich rozwiązań systemowych w skali województwa i kraju stanowiących wzór do naśladowania

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koszalinie profesjonalnie i skutecznie pozyskuje dodatkowe środki finansowe, w tym unijne, na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej. Wiele nowatorskich rozwiązań systemowych w skali województwa i kraju stanowi wzorzec do naśladowania dla innych. Jako jednostka powiatowa skupia ośrodki pomocy społecznej z terenu powiatu (8), a także liczne organizacje i związki wyznaniowe - tworząc interdyscyplinarny, skuteczny, oparty na partnerstwie system współpracy i wsparcia.

PCPR w Koszalinie jest otwarte na współpracę z gminami i powiatami z terenu województwa zachodniopomorskiego, a także jest konsultantem, doradcą i wzorem dla wielu instytucji, nie tylko pomocy społecznej.

Dyrektor PCPR w Koszalinie jest wiceprzewodniczącą Konwentu Dyrektorów Powiatowych Centrów Pomocy Rodzinie Województwa Zachodniopomorskiego oraz członkiem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Społecznej „Centrum”.

Osiągnięcia i dorobek wraz z wypracowanym interdyscyplinarnym systemem wsparcia dziecka i rodziny prezentowany był jako „dobra praktyka” na zorganizowanej w grudniu 2009 r. przez MPiPS konferencji „Bariery w rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej”.

Otwartość, profesjonalizm i ogromne zaangażowanie pracowników Powiatowego Centrum oraz wysoka skuteczność w pracy na rzecz drugiego człowieka zdecydowanie zasługują na najwyższe uznanie.

FUNDACJA „Szczęśliwe Dzieciństwo” w Lublinie, woj. lubelskie

- za podejmowanie różnorodnych działań na rzecz wspierania dzieci, młodzieży i rodzin. Fundacja aktywnie włącza się w promowanie dobrego wychowania oraz kreuje nowatorskie działania w obszarze pomocy społecznej generujące wymierne efekty dla społeczności Lublina

Fundacja działa formalnie od 20 lat, a faktycznie od 1983 r. Celem statutowym Fundacji jest niesienie wszelkiej pomocy dzieciom i młodzieży, szczególnie w zakresie wychowania i kształcenia oraz wsparcie dla ich rodzin. Fundacja realizuje pracę z dziećmi i młodzieżą zagrożonymi wykluczeniem społecznym, prowadząc na terenie Lublina dwie placówki opiekuńczo-wychowawcze wsparcia dziennego. Wieloletnie doświadczenia i twórcza praca pozwoliły na wypracowanie nowatorskich rozwiązań i autorskich programów. Fundacja prowadzi Ośrodek Edukacji Społecznej, Współpracę Międzynarodową i Niepubliczne Centrum Kształcenia Praktycznego.

Od 1994 r. Fundacja posiada status Jednostki Centralnej Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży, koordynuje i prowadzi wymianę międzynarodową młodzieży, współpracując z wieloma krajami, jak Niemcy, Francja, Włochy, Szwecja, Wielka Brytania, Ukraina, Słowacja, Białoruś, Litwa, Węgry i Rumunia. Od ponad 10 lat organizuje roczne staże dla wolontariuszy z Niemiec w ramach Europejskiego Wolontariatu Społecznego (EVS). Od 2004 r. Fundacja jest organizacją pożytku publicznego.

Prowadzona na szeroką skalę współpraca z administracją rządową, samorządową oraz innymi podmiotami w obszarze poszukiwań skutecznych rozwiązań systemowych pracy z dziećmi, młodzieżą i rodzinami, wdrażanie i realizowanie autorskich programów, aktywizowanie społeczności lokalnej na rzecz rozwiązywania problemów społecznych, wspieranie rodzin dysfunkcyjnych, niezwykle skutecznie przyczyniają się do rozwiązywania istotnych problemów społecznych Miasta Lublin.

LISTY GRATULACYJNE INDYWIDUALNE

MARZENNA RUMIŃSKA – FILIPEK - Starszy specjalista pracy socjalnej Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Piotrkowie Trybunalskim, woj. łódzkie
- za systemowe rozwiązania w zakresie poradnictwa opiekuńczo-wychowawczego, terapii rodzinnej, interwencji kryzysowej w ramach działalności Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie i Ośrodka Interwencji Kryzysowej

Pani Marzenna Rumińska – Filipek w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej jest zatrudniona od 1997 r. Przez 6 lat pracowała jako pracownik socjalny realizujący pracę socjalną w terenie, a obecnie zajmuje się m.in. opracowywaniem i wdrażaniem programów realizowanych przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie i Ośrodek Interwencji Kryzysowej oraz koordynacją pracy w Ośrodku Interwencji Kryzysowej.

Jest także współautorem Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Miasta Piotrkowa Trybunalskiego na lata 2007 – 2013, za której realizację odpowiada.

Nowatorskie rozwiązania zawarte w tych projektach przyczyniły się do skutecznego wspierania osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, aktywizowania oraz do rozwiązywania problemów społecznych. W 2009 r., Pani Rumińska – Filipek opracowała program „Dajmy Szansę Rodzinie”, realizowany w bieżącym roku przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie. Program ten wprowadził po raz pierwszy nową formę pracy, tj. trenera rodziny, którego działania interwencyjne, wspomagające i doradcze mają wszelkie cechy działania systemowego, sprzyjają podtrzymywaniu więzi rodzinnej, skupiają się na zwalczaniu ubóstwa dzieci oraz międzypokoleniowego przekazywania ubóstwa.

Działania Pani Rumińskiej - Filipek przyczyniły się ponadto do dwukrotnego pozyskania przez MOPR środków z Europejskiego Funduszu Społecznego na realizację projektu systemowego „Aktywizacja osób niepełnosprawnych - szansą na zatrudnienie”. Projekt ten służy integracji osób niepełnosprawnych w środowisku, a także umożliwia im uczestniczenie w życiu zawodowym, publicznym i kulturalnym.

Uruchomienie dodatkowych rozwiązań w obszarze poradnictwa opiekuńczo – wychowawczego i terapii pozwoliło na zwiększenie dostępności do nieodpłatnej formy pomocy rodzinom, które wymagają zewnętrznej motywacji do podjęcia pracy nad poprawą funkcjonowania w rolach rodzicielskich i relacjach rodzinnych.

W swojej pracy zdecydowanie wyróżnia się kompetencją, kreatywnością, oraz wrażliwością na problemy i potrzeby ludzi, a także osobistym zaangażowaniem w działania zapobiegające ich marginalizacji społecznej.

WITOLD HANKE - Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Rudzie Śląskiej – Halembie, woj. śląskie
- za wszechstronną i aktywną pracę terapeutyczną i pedagogiczną na rzecz osób niepełnosprawnych intelektualnie oraz propagowanie idei muzykoterapii w społeczności lokalnej

Pan Witold Hanke jest Dyrektorem Domu Pomocy Społecznej w Rudzie Śląskiej - Halembie (dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną), funkcjonującego w strukturach Caritas Archidiecezji Katowickiej Ośrodka dla Niepełnosprawnych Najświętsze Serce Jezusa.

Uznając znaczenie i terapeutyczny walor muzyki i działań artystycznych, z inicjatywy Pana Witolda Hanke powołano w Ośrodku dla Niepełnosprawnych Najświętsze Serce Jezusa w Rudzie Śląskiej pracownię muzykoterapii. Pan Witold Hanke, będąc wykwalifikowanym muzykoterapeutą, przez 9 lat prowadził zajęcia terapeutyczne dla uczestników warsztatu terapii zajęciowej i mieszkańców domu pomocy społecznej. Jesienią 1995 roku z jego inicjatywy powstał też zespół teatralno-muzyczny „Od Serca”, którego jest moderatorem do dnia dzisiejszego.

Należy podkreślić, że powołana i prowadzona przez Pana Hanke grupa artystyczna stanowi ważne narzędzie w rehabilitacji i socjalizacji młodych niepełnosprawnych osób. Jest dla nich swoistą płaszczyzną dialogu z innymi ludźmi, otwiera ich na świat, a jednocześnie oddziałuje na społeczeństwo, które doceniając artystyczny kunszt, wyraża akceptację dla młodych niepełnosprawnych artystów.

Dzięki regularnym artystycznym treningom, występom scenicznym, licznym podróżom, odnoszonym sukcesom, a także z uwagi na zawarte nowe znajomości i przyjaźnie, u wielu osób nastąpiła znacząca poprawa kondycji psychofizycznej i funkcjonowania społecznego.

HELENA SAŁATA - Starszy specjalista pracy socjalnej Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Giżycku, woj. warmińsko-mazurskie

- za podejmowanie wielu nowatorskich rozwiązań skierowanych do społeczności lokalnej z wyróżnieniem rodzin z problemem alkoholowym oraz niepełnosprawnych intelektualnie

Pani Helena Sałata w pomocy społecznej pracuje od 1988 r. Obecnie jest zatrudniona w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Giżycku jako starszy specjalista pomocy społecznej. Jednocześnie od 1997r. pełni funkcję Pełnomocnika Wójta ds. rozwiązywania problemów alkoholowych i narkotykowych.

Na co dzień realizuje pracę socjalną przede wszystkim na rzecz osób i rodzin dotkniętych problemem alkoholowym, przemocą w rodzinie, oraz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Największym osiągnięciem Pani Sałaty jest stworzenie sieci placówek dla dzieci i młodzieży funkcjonujących w środowisku wiejskim. Dzięki osobistemu zaangażowaniu Laureatki udało się utworzyć i wyposażać 19 świetlic wiejskich. Prowadzone w nich zajęcia sprzyjają pogłębianiu poczucia bezpieczeństwa i przeciwdziałają wykluczeniu społecznemu uczęszczających tam dzieci.

Pani Sałata od 10 lat jest koordynatorem organizacji wypoczynku zimowego i letniego dla dzieci, w szczególności z rodzin z problemem alkoholowym. Współorganizowała wiele gminnych festynów, pikników rodzinnych, które integrują mieszkańców małych środowisk wiejskich oraz promują zdrowy styl życia, pozbawiony używek. Organizuje wycieczki szkolne przeznaczone dla dzieci zdolnych i uczniów z rodzin borykających się różnorodnymi problemami. Wycieczki te zawierają profesjonalne elementy profilaktyki.

Przyczyniła się także do powstania Gminnego Punktu Konsultacyjnego dla osób i rodzin z problemem alkoholowym oraz gminnego punktu dla ofiar i sprawców pomocy domowej. W ramach realizacji gminnego programu rozwiązywania problemów alkoholowych, którego jest autorką, organizuje szkolenia i warsztaty dla nauczycieli pracujących w gminnych szkołach, m.in. w zakresie pracy z rodziną, przeciwdziałania agresji i uzależnieniom.

We wszystkich działaniach łączy profesjonalizm z osobistym zaangażowaniem, dając przykład wzorowego pracownika pomocy społecznej. Nie wykonuje swoich zadań wyłącznie z pozycji urzędnika, lecz człowieka głęboko zaangażowanego w rozwiązywanie problemów ludzi, którzy potrzebują jej wsparcia.

EWA ZAWADZKA - Dyrektor Domu Pomocy Społecznej „Ostoja” w Gdańsku, woj. pomorskie

- za zaangażowanie i podejmowanie wszechstronnych działań na rzecz środowiska lokalnego ukierunkowanych na rozwój usług wspierających osoby starsze

Pani Ewa Zawadzka była głównym organizatorem funkcjonującego od 1994 r. Domu Pomocy Społecznej „Ostoja” w Gdańsku, który wpisnął się w pejzaż osiedla Stogi z Przeróbką i obecnie pełni ważną rolę w rozwiązywaniu problemów społecznych miasta. Jako dyrektor domu, organizując zadania z zakresu pomocy społecznej, corocznie poszerzała działalność przyjmując nowe wyzwania, nie tylko na rzecz społeczności lokalnej, ale również na rzecz wszystkich mieszkańców Gdańska.

Obok zadań statutowych Pani Ewa Zawadzka realizuje także zadania wpisujące się w założenia polityki społecznej i zdrowotnej miasta. W oparciu o ideę integracji i partnerstwa, Pani Zawadzka jako Dyrektor Domu, włącza się aktywnie w życie społeczne dzielnicy i miasta inicjując działania na rzecz środowiska lokalnego. W ten sposób Dom stał się ważnym ogniwem w całym systemie pomocy społecznej.

W ramach działalności Domu w 2000 r. utworzony został Dzienny Dom Pomocy Społecznej. W 2007r. w ramach nowatorskiego projektu Laureatki „Miejsca czasowe” utworzono miejsca czasowego pobytu. W 2009 r., odpowiadając na duże zapotrzebowanie środowiska lokalnego, Pani Ewa Zawadzka utworzyła na bazie DPS Centrum Wielofunkcyjnej Pomocy Osobom Starszym, które obejmuje również działania Klubu Seniora „Ostoja” i Punktu Informacji oraz Pomocy w Kryzysie.

Jako Dyrektor Domu „Ostoja” podejmuje wiele inicjatyw o nowatorskim charakterze, wyprzedzając tym samym inne tego typu placówki działające w regionie. Posiada niezwykle umiejętności organizacyjne i w zakresie pozyskiwania środków finansowych ze źródeł pozabudżetowych. Podejmuje kolejne wyzwania wynikające z ogólnych potrzeb społecznych. Chętnie i z dużym zaangażowaniem służy pomocą i wsparciem w organizacji licznych inicjatyw, działających na rzecz społeczności Gdańska.

EMILIA WALTER - Terapeuta zajęciowy (koordynator) w Środowiskowym Domu Samopomocy „Odnowa” w Bobolicach, woj. zachodniopomorskie

- za podejmowanie działań na rzecz integracji społecznej i usamodzielniania osób z zaburzeniami psychicznymi

Pani Emilia Walter w Środowiskowym Domu Samopomocy (działającym w strukturach Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej) pracuje od czterech lat, a funkcję koordynatora sprawuje od stycznia 2008r. Jest osobą odpowiedzialną, otwartą na nowe wyzwania i zaangażowaną osobiście w powrót osób niepełnosprawnych do społeczeństwa. Jej praca szeroko wybiega poza ramy zawodowe. Realizując nowatorskie metody i formy pracy umożliwia lokalnej społeczności nowe spojrzenie na osoby niepełnosprawne.

Pomoc osobom niepełnosprawnym intelektualnie w powrocie do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie, przywrócenie samodzielności dającej możliwość zaspokojenia podstawowych potrzeb bytowych, zapobieganie nawrotom choroby, przeciwdziałanie izolacji społecznej i aktywizowanie osób niepełnosprawnych to podstawowe cele działalności Placówki. Pani Emilia Walter jest realizatorem tych celów i koordynatorem wielu przedsięwzięć, takich jak: Integracyjne Igrzyska Osób Niepełnosprawnych "Węzeł Przyjaźni", Integracyjny konkurs Piosenki Osób Niepełnosprawnych „Wesołe Nutki”, projektu „Specjaliści w dziedzinie życia”, w którym brały udział niepełnosprawne osoby dorosłe i dzieci z gminy Bobolice, projektu „ W świecie bajek” skierowanego do mieszkańców domu pomocy, domowników ŚDS „Odnowa” oraz seniorów. Od sierpnia 2009r. jest autorem i realizatorem nowatorskiego projektu pn. „Zagrajmy razem”, którego celem jest stworzenie osobom niepełnosprawnym intelektualnie warunków do zaprezentowania swoich zdolności i możliwości szerszej publiczności. Jest również autorem i realizatorem projektu: Warsztaty plastyczne – „Świąteczko do nieba”, polegającego na wprowadzaniu nowatorskich działań, przyczyniających się do aktywizacji i usamodzielnienia osób z zaburzeniami psychicznymi.

Na uwagę zasługuje również wolontarystyczna działalność Pani Ewy na rzecz chorych, niepełnosprawnych, starszych oraz szeroka współpraca prowadzona z różnymi placówkami, instytucjami, jednostkami pomocy społecznej nie tylko w Bobolicach, ale i w innych miastach i miejscowościach.

KRYSTYNA KRYSZEWSKA - Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Radlinie, woj. śląskie

- za aktywizowanie środowiska lokalnego oraz podejmowanie działań na rzecz zapobiegania wykluczeniu społecznemu osób zagrożonych i marginalizowanych oraz szerzenie idei wolontariatu

Pani Krystyna Kryszewska jest związana z pomocą społeczną od 1982 roku. Była pracownikiem socjalnym, kierownikiem działu pomocy środowiskowej. W 1997 roku została kierownikiem, a od 2008 roku piastuje stanowisko dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Radlinie.

Kierując Ośrodkiem dała się poznać jako świetny organizator, menedżer, kreator polityki społecznej. Jest osobą otwartą na zmiany i nowości, umie zjednywać sobie ludzi i aktywizować ich działania. Od początku funkcjonowania Ośrodka podjęła działania zmierzające do kompleksowego rozwiązywania problemów społeczności lokalnej, świadcząc w placówce usługi pomocy środowiskowej. Zorganizowała wspólne szkolenia pracowników socjalnych, policjantów i pedagogów. Integruje instytucje na rzecz wspólnego rozwiązywania kwestii społecznych. Już w latach 90-ych tworzyła grupy wsparcia dla klientów, z których jedna przekształciła się w organizację pozarządową. Dzięki Jej inicjatywie i determinacji skonsolidowały się rodziny osób chorych i niepełnosprawnych. W najbardziej zagrożonej problemami społecznymi dzielnicy Radlina zorganizowała punkt wydawania posiłków oraz punkt wydawania obiadów dla uczniów szkoły, w której nie ma stołówki. Pani Kryszewska walczy ze stereotypami i mitami na temat pomocy społecznej i osób z niej korzystających oraz z dyskryminacją tych osób i rodzin. Na tym polu ma wiele osiągnięć, wszystkich jednak nie sposób tu wymienić. Kompetencje Pani Kryszewskiej, konsekwencja w realizacji zamierzeń, wrażliwość na problemy społeczne i stosowanie nowatorskich rozwiązań w celu ich rozwiązywania zostały docenione i nagrodzone indywidualnym wyróżnieniem.

LISTY GRATULACYJNE ZESPOŁOWE

DOM im. J. KORCZAKA REGIONALNA PLACÓWKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Gdańsku, woj. pomorskie

- za efektywną pracę z rodziną skutkującą powrotem dzieci przebywających w placówkach do rodzin naturalnych

Kadra Domu pod dykcją Pani Urszuli Burtowicz-Kulesza od 2006 roku realizuje standardy w zakresie pracy opiekuńczo-wychowawczej dla chorych i niepełnosprawnych dzieci w wieku od urodzenia do 12 roku życia. W celu nabywania nowych umiejętności i wdrażania nowatorskich metod pracy z dziećmi przebywającymi w Placówce, pracownicy stale podnoszą swoje kwalifikacje. Wykonują samodzielnie indywidualne pomoce dydaktyczne stymulujące rozwój i wspomagające komunikację alternatywną. Podejmują wiele specjalistycznych działań, które stymulują rozwój dzieci, pomagają im osiągnąć taki poziom samodzielności, który skutkuje w późniejszym czasie możliwością umieszczenia dzieci w różnorodnych formach opieki zastępczej. Jednak priorytetem pracy opiekuńczo-wychowawczej jest praca z rodziną naturalną dzieci. Podejmowane przez pracowników tej Placówki działania zaowocowały powrotem 30 dzieci do rodzin własnych. Zespół pracowników placówki jest zawsze blisko dzieci, towarzysząc im podczas wyjazdów poza Dom, poświęcając swój czas i serce. W Placówce powstała nowoczesna rehabilitacja, prowadzona jest terapia grupowa i indywidualne zajęcia stymulujące rozwój. Kadra pracuje z dziećmi różnymi metodami. Ponadto, poszukując dodatkowych możliwości wspierania rozwoju dzieci pracownicy Placówki realizują szereg projektów.

Dom im. J Korczaka posiada profesjonalną, wyspecjalizowaną kadrę specjalistów, wychowawców samorządowych, psychologów, pedagogów specjalnych, terapeutów, pielęgniarki oraz opiekunki dziecięce. Kadra opiekuńczo-wychowawcza tego Domu jest pełna pomysłów, inicjatyw i służy pomocą dzieciom oraz ich rodzicom w sposób daleko wykraczający poza jej obowiązki.

STOWARZYSZENIE „DZIECKO” w Gostyniu, woj. wielkopolskie

- za interdyscyplinarne działania na rzecz środowiska lokalnego

Działalność Stowarzyszenia obejmuje zadania mające na celu rozszerzanie oferty usług środowiskowych i instytucjonalnych świadczonych przez powiatowy i gminne systemy pomocy społecznej dla wielu grup społecznych, w szczególności dla dzieci, młodzieży, osób starszych, niepełnosprawnych oraz ofiar przemocy. Poprzez swoje działania umożliwia im uczestnictwo w życiu publicznym, zawodowym, kulturalnym i artystycznym.

Stowarzyszenie „Dziecko” realizuje także przedsięwzięcia z zakresu profilaktyki rozwiązywania problemów społecznych oraz wzorcowo rozwija współpracę z innymi podmiotami w zakresie tworzenia warunków do usamodzielniania osób i rodzin, wzmocnienia ich kompetencji w prawidłowym funkcjonowaniu w społeczeństwie.

Na szczególne podkreślenie zasługują nowatorskie działania polegające między innymi na inicjowaniu i realizacji przedsięwzięć wspierających różne podmioty wykonujące

zadania w zakresie pomocy społecznej. Między innymi organizuje szkolenia dla innych organizacji pozarządowych na temat pozyskiwania grantów oraz prowadzi dla nich Centrum Informacyjno-Doradcze.

Za swoje działania Stowarzyszenie „Dziecko” zyskało opinię dobrego i wprowadzającego nowe rozwiązania i formy aktywności partnera samorządu.

OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ w Potoku Wielkim, woj. lubelskie **- za całokształt działalności, w tym za promowanie nowego modelu polityki społecznej w gminie dążącej do aktywizacji społeczności lokalnej**

W swej działalności Ośrodek od wielu lat podejmuje ważne nowatorskie rozwiązania, które pozwalają kompleksowo zapewnić usługi mające na celu wsparcie osób podlegających wykluczeniu społecznemu lub nim zagrożonych. Inspiruje nowe formy pracy, m.in. pracę metodą projektów.

Ośrodek dostrzegł szanse na rozwój swej działalności wdrażając program integracji społecznej poprzez Centrum Aktywności Lokalnej, jako realnego miejsca, które służy ożywieniu aktywności i integracji społecznej, między innymi seniorom.

Ośrodek podejmuje działania aktywizujące mieszkańców gminy na rzecz rozwiązywania trudnych problemów społecznych, osób starszych, rodzin, osób długotrwale bezrobotnych, biernych i nieaktywnych zawodowo.

Niezwykle ważnym zadaniem realizowanym i propagowanym przez pracowników ośrodka jest zmiana postaw życiowych podopiecznych, którzy mają trudności w przystosowaniu się do życia w społeczeństwie i pełnienia aktywnych ról społecznych. Realizacja tego celu odbywa się poprzez kierowanie osób do prac społecznie-użytecznych, uczestnictwo w szkoleniach, korzystanie z poradnictwa specjalistycznego, podwyższanie kwalifikacji zawodowych i uczestnictwo w spotkaniach integracyjnych.

Ważnym elementem w działaniu Ośrodka jest systemowe podejście do rodziny, praca z całą rodziną poprzez poradnictwo prawne, psychologiczne, kontrakt socjalny i pracę socjalną.

Dzięki nowym instrumentom aktywnej integracji, pracownik socjalny ma możliwość, nie tylko przyznania i wypłacenia zasiłku swoim podopiecznym, ale także skierowania ich do specjalisty w ośrodku, do podjęcia pracy lub na szkolenie, a wszystko po to aby różne działania adresowane do rodziny lub osoby pozwoliły na możliwie jak najszybsze zdiagnozowanie problemu i jego skuteczne rozwiązanie.

Działania realizowane przez Ośrodek są niekonwencjonalne, odnoszą się do różnych grup społecznych, a przede wszystkim zmierzają do poprawy warunków życia osób i rodzin oraz uchronienia ich przed wykluczeniem społecznym.

ZESPÓŁ PRACOWNIKÓW SOCJALNYCH OSIEDLOWEJ SEKCJI POMOCY SPOŁECZNEJ NR 2 „Zazamcze” Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie we Włocławku, woj. kujawsko-pomorskie **- za skuteczną realizację środowiskowych projektów socjalnych**

Pracownicy socjalni Osiedlowej Sekcji Pomocy Społecznej Nr 2 „Zazamcze” widząc skalę problemu i stopień uzależnienia osób i rodzin od środków pomocy społecznej, podjęli szereg działań w celu aktywizowania tych ludzi, tak aby potrafili samodzielnie radzić sobie z problemami życiowymi, włączając się czynnie w życie społeczne miasta.

Jako jedni z pierwszych w mieście podjęli trud pracy w środowisku poprzez aktywizację, wolontariat i samopomoc grup zmarginalizowanych, zagrożonych wykluczeniem – metodą Centrum Aktywności Lokalnej.

Do tej pory zrealizowano 26 projektów, które skierowane były do różnych grup społecznych. Dotyczyły one zarówno dzieci, samotnych matek, całych rodzin, osób niepełnosprawnych jak i ludzi starszych. Realizacja tych projektów zapewniła uczestnikom psychiczne wsparcie oraz wyposażyła ich w umiejętności i wiedzę umożliwiającą rozwiązywanie swych codziennych problemów.

Zespół pod kierownictwem Pani Renaty Stańczyk zrealizował wszystkie projekty ze środków pozabudżetowych lub przy wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego. Efektem tych projektów jest powstanie trwałej koalicji instytucji i organizacji czyli zbudowanie sieci wsparcia społecznego na rzecz rozwiązywania problemów mieszkańców dzielnicy.

JANOWSKIE STOWARZYSZENIE NIESIENIA POMOCY „HUMANUS”, woj. lubelskie

- za wszechstronne wspieranie osób i rodzin w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych i stworzenie im warunków do prawidłowego funkcjonowania w społeczności lokalnej

Wszelkie inicjatywy podejmowane przez Stowarzyszenie służą wspieraniu osób i rodzin w przezwyciężaniu trudnych sytuacji życiowych oraz stwarzaniu im warunków umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie w lokalnej społeczności.

Janowskie Stowarzyszenie Niesienia Pomocy „Humanus” jest także inicjatorem licznych działań partnerskich. Wspólnie z gminami z terenu powiatu, od dwóch lat, podejmuje innowacyjne działania skierowane do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Stowarzyszenie prowadzi na terenie Powiatu Janowskiego Centrum Aktywności Społecznej w skład, którego wchodzi : Świetlica Środowiskowa „Stokrotka”, Klub Integracji Społecznej, Punkt Konsultacyjny dla Rodzin, Klub Seniora, Koło Wolontariatu, Zimowy Punkt Konsultacyjny dla Osób Bezdomnych i Zagrożonych Bezdomnością oraz Punkt Doradczy dla Organizacji Pozarządowych i Instytucji Pomocy Społecznej.

Podejmowane przez Stowarzyszenie działania pozwalają osobom znajdującym się w trudnej sytuacji przywrócić odpowiedzialność za własne życie, co w konsekwencji pozwala na ich usamodzielnienie. Stwarzanie pola dla aktywności lokalnej przez stowarzyszenie daje możliwość wręczania człowiekowi przysłowiowej „wędkę zamiast ryby”, a wśród mieszkańców powiatu Janowskiego, kształtuje nową świadomość o roli i zadaniach pomocy społecznej.

Zadania realizowane przez Stowarzyszenie są niekonwencjonalne, adresowane do różnych grup społecznych, zarówno dzieci, młodzieży, osób w wieku aktywności zawodowej oraz osób starszych i zmiernają przede wszystkim do poprawy warunków życia tych osób oraz zwiększenia aktywności biernych mieszkańców powiatu janowskiego.

ŚWIETLICE TERAPEUTYCZNO-ŚRODOWISKOWE w Czerwionce – Leszczynach, woj. śląskie - zespół w składzie: Aleksandra Dworzecka, Dawid Salamon, Dominika Warzecha, Barbara Pawliczek, Patrycja Domżańska, Iwona Gajda-Spiewok, Joanna Lebek, Danuta Cuper, Bożena Pisulska

- za aktywne, twórcze i innowacyjne metody pracy z dziećmi i młodzieżą, rozwijanie pasji i zainteresowań twórczych wśród wychowanków prowadzonej placówki

Wymienione wyżej osoby posiadają wykształcenie wyższe pedagogiczne i są zatrudnione na stanowiskach wychowawców w w/w świetlicach. Wychowawcy ci całkowicie oddają się swojej pracy wychowawczej, rozumieją dzieci i znają ich potrzeby. Organizują wychowankom czas wolny, inicjują zabawy, w których sami uczestniczą. Jako „przewodnicy” pomagający dzieciom w konstruktywnym rozwiązywaniu problemów osobistych uczą ich dyscypliny, wytrwałości, skupienia, odpowiedzialności i współzycia w grupie. W swojej pracy opiekuńczo-wychowawczej wykorzystują innowacyjne i różnorodne formy i metody pracy z dziećmi i młodzieżą. Podejmują ciekawe inicjatywy, angażują dzieci i młodzież w realizację projektów o charakterze społecznym, sprzyjają rozwijaniu pasji i zainteresowań młodych ludzi. Tych oryginalnych form pracy z dziećmi i młodzieżą jest wiele, nie sposób przedstawić wszystkich.

Jako jedną z nich można wymienić realizację projektu „Eko Świetlica - Przyjaciele Ziemi”, gdzie poprzez wdrażanie dzieci do stosowania w życiu codziennym ekologicznego stylu życia podnoszona jest świadomość ekologiczna społeczności świetlicowej. Wychowankowie uczestniczą w różnych zajęciach, zdobywając szeroką wiedzę na temat zasad ochrony środowiska, zmniejszenia zużycia prądu i wody, zbiórki i segregacji śmieci, wykorzystania zdobytej wiedzy w praktyce. W ramach projektu organizowane są m.in. zajęcia przyrodnicze, akcje dokarmiania zwierząt.

W ocenie wnioskodawcy wychowawcy tych świetlic wkładają ogromny wysiłek w inspirowanie wychowanków do działań prospołecznych, stwarzają im warunki prawidłowego rozwoju oraz wspierają rodziców w wychowaniu dzieci, stosując aktywne, twórcze i innowacyjne metody pracy.

WIELKOPOLSKIE STOWARZYSZENIE NA RZECZ CHORYCH, NIEPEŁNOSPRAWNYCH I ICH RODZIN „REHABILITACJA” im. K Marcinkowskiego w Wągrowcu, woj. wielkopolskie

- za skuteczne tworzenie i prowadzenie placówki rehabilitacji społecznej i zawodowej dla osób niepełnosprawnych w powiecie wągrowieckim

Stowarzyszenie prowadzi swoją działalność od 1999 roku. Z jego inicjatywy powstały Warsztaty Terapii Zajęciowej i Środowiskowe Domy Samopomocy na terenie powiatu wągrowieckiego. Organizacja ta wspiera osoby niepełnosprawne, wymagające pomocy w codziennym funkcjonowaniu w życiu i w społeczeństwie. Spośród wielu działań realizowanych na rzecz osób chorych, niepełnosprawnych jak np. stosowanie nowych metod terapii, prowadzenie łagodnych form rehabilitacji w środowiskowym domu pomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi i neurologicznymi czy umożliwienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnego korzystania ze sprzętu rehabilitacyjnego w ramach prowadzonej wypożyczalni, warto także wymienić ciekawe inicjatywy, takie jak: zorganizowanie kursu języka migowego dla pracowników samorządów, szpitala, sądu, policji, biura pracy, rodzin uczestników, a także realizowanie wspólnie z Centrum Kompetencji z Poznania aktywizacji zawodowej połączonej z rehabilitacją dla niepełnosprawnych kobiet po 45 roku życia, mieszanek powiatu wągrowieckiego pozostających bez zatrudnienia.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA ZA ZAANGAŻOWANE DZIAŁANIA W ZWALCZANIU SKUTKÓW POWODZI

NAGRODY ZESPOŁOWE

- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Annopolu, woj. lubelskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Janowcu, woj. lubelskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Łaziskach, woj. lubelskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Wilkowie, woj. lubelskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim, woj. lubuskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej Gmina Nowy Sól, woj. lubuskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Borzęcinie, woj. małopolskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Krynicy, woj. małopolskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Tarnowie, woj. małopolskie**
- **Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bierawie, woj. opolskie**
- **Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Kędzierzynie-Koźlu, woj. opolskie**
- **Ośrodek Pomocy Społecznej w Połańcu, woj. świętokrzyskie**

Pracownicy wszystkich wymienionych wyżej ośrodków pomocy społecznej wykazali się wybitnym zaangażowaniem i ofiarnością w udzielaniu pomocy osobom i rodzinom, którzy ucierpieli w czasie tegorocznej powodzi.

Kierownicy ośrodków byli najczęściej koordynatorami działań pomocowych na terenach objętych tym żywiołem. Początkowo wspólnie z innymi służbami brali udział w akcji informacyjnej o zagrożeniu powodzią i sposobach zabezpieczania się przed jej ewentualnymi skutkami. W trakcie powodzi zajmowali się lub wspólnie z innymi służbami uczestniczyli w działaniach mających na celu bezpośrednią pomoc poszkodowanym. Często z narażeniem własnego życia osobiście dostarczali wodę i wydawali posiłki oraz inne artykuły pierwszej potrzeby „prosto z łódki”. We współpracy z innymi podmiotami organizowali miejsca noclegowe, jadłodajnie. Wydawali posiłki dla poszkodowanych, mieszkańców, strażaków, pomocników i wolontariuszy biorących udział w ratowaniu osób i mienia poszkodowanych przez powódź. Niejednokrotnie sami przygotowywali posiłki. Organizowali zbiórki darów dla powodziarzy i wydawali je poszkodowanym. Pomagali w wynoszeniu i zabezpieczeniu akt i dokumentów zalanych instytucji.

Jednocześnie starali się jak najszybciej przeprowadzić postępowanie administracyjne, aby jak najszybciej wypłacić osobom poszkodowanym zasiłki na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb życiowych oraz na remont i odbudowę zniszczonych domów. Przez okres kilku miesięcy, z pełnym poświęceniem, pracowali w godzinach ponadwymiarowych.

Należy przy tym pamiętać, że wielu z nich mieszkało również na terenach objętych powodzią i sami ucierpieli z tego tytułu.

LISTY GRATULACYJNE

Pani IWONA REJNHARDT - Kierownik Działu Pomocy Środowiskowej w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w OPOLU, woj. opolskie

- za ogromne zaangażowanie w niesieniu pomocy poszkodowanym w powodzi w 2010 roku

Pani Iwona Rejnhardt niosła pomoc osobom z terenu Opola. Zorganizowała i pełniła osobiście dyżury w Ośrodku, w czasie których udzielano poszkodowanym wszelkich potrzebnych informacji i przyjmowano sygnały o potrzebie świadczenia pomocy. Spotykała się z poszkodowanymi, wykonywała pracę w terenie diagnozując zgłaszane potrzeby. Okazywała poszkodowanym ogromne wsparcie merytoryczne, ale także osobiste zaangażowanie i empatię. Niejednokrotnie jej pomoc wykraczała poza obowiązki służbowe, była dyspozycyjna, także poza wyznaczonymi godzinami pracy. Współpracowała z Wydziałem Polityki Społecznej szacując liczbę osób uprawnionych do uzyskania pomocy z budżetu państwa. Była odpowiedzialna za współpracę z Inspektorem Nadzoru Budowlanego, Centrum Zarządzania Kryzysowego oraz Strażą Miejską w Opolu.

Pani ELŻBIETA HUCAŁ – Pracownik socjalny Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w BRZEGU, woj. opolskie

- za duże zaangażowanie i poświęcenie podczas akcji niesienia pomocy poszkodowanym podczas powodzi

Pani Elżbieta Hucal jest osobą, na którą w trudnych dniach powodzi wszyscy poszkodowani mogli liczyć. Dała przykład humanitarnego charakteru pełnionej służby oraz otwarcia na potrzeby drugiego człowieka. Została skierowana do pomocy ratunkowej na zalanych, zagrożonych powodzią terenach, gdzie wspólnie z innymi służbami brała udział w akcji informacyjnej o zagrożeniu powodzią i sposobach zabezpieczania się przed jej ewentualnymi skutkami. Następnie pomagała w ewakuacji powodziaków oraz akcji dowożenia żywności, wody i środków czystości osobom, które nie zostały ewakuowane. Aktywnie uczestniczyła w akcji zbierania żywności i środków czystości dla osób poszkodowanych, a następnie w dostarczaniu ich potrzebującym. Swoją służbę Pani Hucal pełniła o różnych porach dnia i nocy, niejednokrotnie pozostając na stanowisku po zakończeniu godzin dyżurów.